HAKİKAT ve DÜRÜSTLÜK
GERÇEK BİR EĞİTİMİN TEMELİDİR

Sevgili Öğrenciler!

Günümüzdeki eğitim hakkında fazla konuşmak istemiyorum. Hakikatte, eğitimin bir maksadı ve amacı vardır: [bu amaç] hakikattir. Hakikatten başka, öğrenilen her şey, gerçek eğitim olarak yorumlanamaz. Bu sadece dünyevi eğitimdir.

Günümüzde, dünyada çok sayıda "eğitim görmüş" insan vardır. Fakat bunlar ne yaparlar? Eğitim görmüş insanların, günümüzde topluma hizmette bulunduklarını görmüyorum. Böyle olmasına rağmen, dünya üzerindeki eğitim kurumları, bu tip "eğitilmiş" kimseleri devamlı olarak yetiştirmektedir. Bu insanların elde ettikleri eğitim sadece dünyevi eğitimdir ve spiritüel eğitim değildir. Gerçekte, Allah'ın varlığını tesis edebilecek tek gerçek eğitim spiritüel eğitimdir.

Dünyevi eğitim, insanın bir iş bulmasını sağlar ve böylece geçimine yardımcı olur. Bir insanın ve ailesinin, fiziksel yiyecek ve içeceklerini temin etmek içindir. "Eğitimin sonu karakterdir" denir. Karakter olmadan bütün başka nitelikler faydasızdır. Fakat ne yazık ki, günümüzde karakter sahibi olmak geri plana atılmıştır. En son öncelik, ona verilmektedir.

Bir insanda karakter yaratmayacak olan bir eğitimi sürdürmenin ne faydası olabilir ki? Modern eğitim, insanla madde arasındaki kontrolü sağlamaya yardımcı olabilir ama, insanın kendisini yüceltme açısından tamamen başarısızdır. İnsanın içsel duyuları ile dışa dönük eylemleri arasında bir birlik olmalıdır. Düşünce, söz ve eylem arasındaki uyum çok önemlidir. Eğitim iyi nitelikleri, karakteri ve içten bağlılığı geliştirmeyi sağlamalıdır. Düşünce, söz ve eylem arasında birlik olunca, insan saflığı elde edebilir ve İlahi Vasfa ulaşır.

Modern eğitim tamamen bencilci bir eğitimdir. Her nereye bakarsanız bakın bencilliğin kol gezdiğini görmektesiniz. Bunun aksine olarak, gerçek eğitim, bencilsizliği öğretir. Bu tip bir eğitimi sürdüren insanlar, kendi bencilce çıkarlarından vazgeçerek, daha önemli olan toplumun çıkarları için çalışırlar. Şöyle denir, *Paropakaraya punyaya, papaya parapeedanam* (insan başkalarına hizmet ederek iyi puan kazanır ve başkalarını incitince günah işler). Nereye bakarsanız bakın bu günün insanları her yapmak istedikleri

işte, kendilerine ne çıkar olup olmayacağını hesaplamaktadırlar. Her yerde bencilce çıkarların ön plana çıktığını görmektesiniz.

İnsanlar gerçek özün, her bireyde mevcut Öz *(Atma)* ile aynı olan bizzat kendi Öz'leri *(Atma)* olduğunu unutmaktadırlar. Ve bu Öz, *Chaitanya Shakti'*dir (evrensel bilincin gücüdür). Bu *Chaitanya Shakti* sadece her insanda değil her canlı varlıkta mevcuttur. Bu nedenle, *Easwara sarva bhutanam* (Allah herkesin içinde ikamet edendir) denir. Bundan böyle, insan kişisel-çıkarlarından vaz geçip, her canlı varlıkta mevcut olan *Atma Tattwa'*yı (Atma Prensibini) idrak etmeye çalışmalıdır.

Modern eğitim, tam bir bencilliğin içine saplanmış durumdadır. İnsan ancak kendi kişisel-çıkarlarını aştığı vakit, gerçek bir eğitimi ve saf bir kalbi elde edebilir. İnsan, kişisel-çıkarların üstüne çıkarak fedakarlık ruhu içinde başkalarına yardım etmelidir. İşte ancak o zaman, o insana gerçek bir insan denebilir; sadece eğitim insanı insan yapmaz. Kuşlar, canavarlar ve hayvanlar bu kutsal *Atma Tattwa'*yı idrak edemezler ve bencilsizliği tezahür ettiremezler. Bunu ancak *sadhana* (spiritüel uygulama) yoluyla insan yapabilir. İnsan ancak iyi karakterini geliştirerek değer kazanabilir. Bundan böyle, gerçek eğitimi izleyerek, insan, karakter sahibi olmaya ve onu korumaya çaba göstermelidir.

Eğitim, dolgun bir maaş almak için değildir. Sonuçta, para ne işe yarar ki? Bize nasıl yardım edebilir? Belki, isim ve şöhret yapmamıza, modern konforları içeren saray gibi binalar inşa etmemize yardımcı olabilir. Fakat karakter olmayınca bütün bu konforlar ne işe yarar ki? Maalesef günümüzde dünya bu gibi insanlara saygı göstermektedir. Benim nazarımda, karaketer sahibi olmayan bir insana insan denemez. O, sadece bir hayvandır. Hatta, hayvan dahi bu gibi insandan daha iyidir, hiç olmazsa onun bir mevsimi ve bir nedeni vardır. Fakat insanın ne mevsimi ne de nedeni vardır! Baktığınız her yerde bu gün, sadece bencilliği görürsünüz. Zamanımızda ancak bu tip insanlar toplumda centilmen olarak kabul edilmektedirler.

Tekrar aynı noktaya dönerek, insanın en önemli veçhesi karakterdir diyebiliriz. Hakikat ve dürüstlük karakterin temelleridir. Şöyle denir, *Sathyannasti paro dharma* (hakikate bağlı kalmaktan daha yüce bir dharma yoktur). Dürüstlük malikanesi, hakikat temelleri üzerinde oturur. Eğer hakikat temeli çökerse dürüstlük diye bir şey kalmaz. Bu nedenle, hakikat ve dürüstlük insanın en önemli iki uzvudur. Hakikat ve dürüstlük bir arada gittikleri takdirde, sevgi tezahür eder.

Hakikatten, dürüstlükten, sevgiden ve huzurdan yoksun olan,
izlediğiniz bir eğitimin değeri sıfırdır;
Hakikatten, dürüstlükten, sevgiden ve huzurdan yoksun olan,

yapmış olduğunuz bütün yardım eylemlerinin kutsallığı sıfırdır;
Hakikatten, dürüstlükten, sevgiden ve huzurdan yoksun olan,
işgal ettiğiniz mevkide kullanılan güçler sıfırdır;
Hakikatten, dürüstlükten, sevgiden ve huzurdan yoksun olan,
yapmış olduğunuz bütün iyi eylemlerin sonucu sıfırdır;
Bu dört nitelik, Sanathana Dharma malikanesini ayakta tutan
dört temel duvarlardır.
Ey asil nitelikteki siz insanlara,
Bundan başka daha ne söyleyebilirim ki!

(Telegu dilinde bir Şiir)

Hakikat, dürüstlük ve sevgi olmadan huzur olamaz. "Hayatta her şeyim var, fakat huzurum yok," diye şikayet eden insanlara sık sık rastlarsınız. Huzur içinde olmayan bir insan her yönden problemlerle karşı karşıyadır. Ancak insan huzur içinde olduğu vakit bu dünyada mutlu olabilir. Hiçbir sıkıntısı olmaz! İşte böyle bir insan yüce bir ruhtur.

Şimdi, *manava* (insan) kelimesinin gerçek anlamını analiz edelim. Bunun anlamı, dünyaya bağımlılığı olmayan kimse demektir. Ancak böyle bir insana gerçek insan denebilir. Birisiyle evlenmek, çocuk sahibi olmak ve bir aile kurmak – bütün bunların hepsi de bağımlılık sayılır. İnsan bağımlılıkları yüzünden huzurunu kaybeder. Bu gün insan iyi yiyecek, rahat bir hayat, vs., sahibi olmasına rağmen paradoksal bir durum meydana gelmektedir yani huzur içinde değildir. Niçin? Çünkü insan zevk objelerine karşı bağımlılığını geliştirmiştir. Huzur, pazardan satın alınabilecek bir şey değildir. Bu, insanın hayata ve yaşama karşı olan tavrı ile ilişkilidir.

Bu bakımdan insan *ekatma bhava'*yı (teklik ruhunu) geliştirmelidir. Eğer bu *ekatma bhava* geliştirilirse, bireye veya objelere bağımlılığı olmadan, insan bu dünyada istediği gibi hareket edebilir. İnsan özgürlüğünü kaybedince, objektif dünyanın esiri olur. İnsan arzularını, şehveti, vs., geliştirir. Şehvet/karşı konulmaz arzu olan yerde sevgi barınamaz.

Sevginin sembolü olan gül çiçeği, çok iyi şeyler öğretir. O, rayiha dilindesessizce konuşan bir güzellik örneğidir. Etrafı dikenlerle sarılıdır. Bu örnekte, gül çiçeği sevgiye, ve dikenler ise şehvete benzetilebilir. İnsan, şehvet dikenleri eline batmadan, sevgi çiçeğini koparabilmelidir. Ancak insan, arzu ve şehvet tarafından lekelenmemiş saf bir sevgiyi geliştirdiği vakit, ona gerçek bir insan denebilir.

Advaita (nondual) felsefesinin en büyük savunucusu olan Adi Sankara, tartışma yoluyla bilginleri kendi tarafına kazanma amacıyla Kuzey Hindistan'da bir tur tertip etti. Bu tur esnasında Mandana Mishra isminde büyük bir bilginle karşılaştı. Kutsal metinler hakkında aynı derecede bilgiye

sahip olan, Ubhaya Bharati isminde bir karısı vardı. Karısı, aynı zamanda kendini idrak etmiş bir ruh idi. Sankaracharya ve Mandana Mishra arasında yapılacak tartışmalarda kimin kazanıp kimin kaybedeceğine karar verecek arabulucu ve hakem olarak tayin edildi.

Kendisi hakikatçi bir hanım idi ve hakem olmaya layık idi. Modern zamanların hakimleri, hakikat niteliklerinde ve objektif olmada, Ubhaya Bharati ile kabili kıyas bile edilemezler. Kendisi "Allah Hakikattir" özdeyişine daima inanmış birisi olarak bu görev için çok elverişli idi.

Ubhaya Bharati'nin huzurunda, Sankaracharya ve Mandana Mishra arasındaki tartışmalara başlandı. Lehte ve aleyhteki tartışmaları kendinden geçmiş bir şekilde dikkatle takip ediyordu. Tartışmalar sonunda, Sankaracharya, Mandana Mishra'yı mağlup ederek Ubhaya Bharati tarafından galip ilan edildi.

Bu tartışmalarda kaybedenin, *sanyas* (yani her şeyden feragat eden) olması şartı koşulmuştu ve Mandana Mishra bu şartı yerine getirmişti. Sadık bir zevce olarak Ubhaya Bharati de bu şarta uyarak, o da *sanyas* oldu.

Burada, gerçek anlamda *sanyas* nedir sorusu akla gelebilir. Bunun anlamı bütün arzulardan feragat etmek demektir. İnsan arzularına meydan verdiği müddetçe o insan ancak *samsari* (yani aile reisi/evli) olabilir. Böylece insan dünyevi ilişkileri geliştirir. En başta hemen bir erkek evlat edinmek ister. Bunu da, gelin, erkek torunlar, kız torunlar, vs., takip eder.

Ubhaya Bharati, kendisini bu gibi dünyevi ilişkilere bulaştırmak istemedi ve böylece *sanyas* (bütün arzulardan feragat eden) oldu.

Günlerden birinde, kutsal nehirde yıkanmak üzere salikleriyle birlikte Ganj nehrine doğru gidiyordu. Yolda giderken, yolun kenarında, başının altına kurumuş bir su kabağını koymuş, dinlenmekte olan bir *sanyasi* (her şeyden feragat etmiş kimse) dikkatini çeker. Su kabağını içme suyu için kullanıyordu ve bu yüzden onu emin bir yerde saklıyordu. *Sanyasi'*nin bu su kabağına olan bağımlılığını farkeden Ubhaya Bharati saliklerine, "Bakın! Bu adam kendisine *sanyasi* diyor, fakat başının altında yastık gibi sakladığı su kabağına büyük bir bağımlılığı var," dedi.

Sanyasi bu yorumu işitti fakat o anda hiçbir şey söylemedi. Ubhaya Bharati ve salikleri nehirden geri dönerlerken, o eşyaya bağımlı olmadığını göstermek amacıyla *sanyasi* su kabağını onların önüne fırlattı. Onun bu hareketini gözlemleyen Ubhaya Bharati şu yorumda bulundu, "Ben onda sadece bir kusurun, *abhimana'*nın (bağımlılığın) olduğunu zannediyordum. Şimdi görüyorum ki, bir başka kusuru daha varmış: *ahamkara* (yani egosu). *Abhimana'*ya ve *ahamkara'*ya sahip bir insan nasıl olur da *jnani* (kendini idrak etmiş bir ruh) ve *sanyasi* olabilir?" Onun bu yorumu *sanyasi'*nin aklını

başına getirmişti. Hemen, Ubhaya Bharati'nin ayaklarına kapanarak gerçek bilgiyi kendisine öğretmesi için ona yalvardı.

Günümüzde insanlar, sanki her şeyden feragat etmişler gibi şov yapmaktadırlar. Hakikatte, dünyevi varlıkları özleyenler onların kendileridir.

Sevgi'li Öğrenciler!

Hepiniz eğitim görmeye devam etmektesiniz. Bu bakımdan şimdi, artık tek bir arzunuz olmalıdır. *Brahmacharya* (evlenmeme/selebit) olmak. Sri Sathya Sai Yüksek Öğretim Enstitüsü'ne öğrenci olarak girmek üzere buraya geldiğinizde, "Swami! Biz hiçbir şey istemiyoruz. Evlenme, aile kurma, ev sahibi olma, vs., gibi hiçbir arzumuz yok. Lütfen bizi kurtuluş yolunda yönlendir," diye dua ediyorsunuz. Fakat Enstitü'nün kapısından dışarı çıktığınız anda sayısız arzular, oğul halindeki bal arıları gibi etrafınızı sarıyor.

İnsanın davranışları *sthanabala* (yerin gücü), *bhujabala* (fiziksel bedenin gücü) ve *dhanabala* (servet gücü) tarafından etkilenir. Örneğin, Ramayana'da, Rama ve Lakshmana, Sita'yı ararlarken, aniden Lakshmana kendisini yorgun ve bitkin hisseder ve Sita'yı aramaktan kendisine bıkkınlık geldiğini söyleyerek, en kısa bir zamanda Ayodhya'ya dönerek daha rahat bir hayat yaşamak istediğini Rama'ya söyler.

Rama onun bu sözlerine gülümseyerek, "Biraz daha gidelim, daha sonra sana her şeyi açıklayacağım," der.

Daha önceleri, Rama'nın onun için her şey olduğunu ve O'nsuz bir an dahi yaşayamayacağını söyleyen Lakshmana nasıl oluyorda birdenbire böyle bir tavır takınıyordu? Bedeninin rahatını düşünme fikri onda nasıl birdenbire meydana çıkmıştı?

Bir müddet daha yol aldıktan sonra bir ağacın altına otururlar. O anda Lakshmana, yaptığı küstahlığın acısı içinde kıvranmaya başlar. Hatasını anlar, Rama'nın ayaklarına kapanarak, "Rama! Söylediğim şeyler için beni affet. Böyle şeytani niteliklerin ve kötü düşüncelerin bana nasıl girdiğini anlamıyorum. Bunun sebebi ne olabilir?" diye sorar.

Rama bu konu üzerinde biraz düşündükten sonra şöyle izah eder, "Lakshmana! Şimdi içinden geçtiğimiz bölge, Surpanakha'nın sık sık uğradığı yerdi. Oradaki ağacın altında istirahat ederdi. Bu nedenle bu bölge onun şeytani nitelikleriyle sürşarj olmuş durumda. Bu kötü niteliklerin titreşimleri sende kötü düşünceler uyandırdı. O bölgeden uzaklaşır uzaklaşmaz tekrar kendi normal haline döndün. Senin aslında var olan iyi doğan tekrar öne çıktı."

Bu nedenle, insanın belirli bir yerle olan ilişkisi o insanın davranışlarını etkileyebilir. Buna *sthanabala* (yerin gücü) denir.

İnsanlar ekseriya bir erkek evlat için dua ederler. Fakat ne biçim bir erkek evlat için dua etmelidirler? Bu dua, ebeveyninin asil niteliklerine özenecek veya daha iyisini yapabilecek birisi için olmalıdır. Maalesef günümüzde hiçbir yerde asil niteliklere rastlanmamaktadır. Gençler ekseriya kötü arkadaşlarla bir olmakta ve kötü nitelikleri geliştirmekteler. Bu doğru bir şey değildir. Daima iyi arkadaşlar edinmeliler ve onların niteliklerine özenmelidirler. Büyük Ramayana destanı, iyi insanlarla olan ilişkilerin asil nitelikler geliştirdiğine dair örneklerle doludur. Adi Sankara, ünlü Bhaja Govindam şarkısında, *satsanga'*nın (iyi arkadaşın) sonuçta insanı nasıl kurtuluşa götürdüğü adım adım açıklamıştır:

Satsangatwe nissangatwam,
Nissangatwe nirmohatwam,
Nirmohatwe nischalatattwam,
Nischalatattwe jivanmukti.
(Sanskrit dilinde bir Sloka)

Günümüzde insanlar kötü arkadaşlarla dolaşarak sonuçta kendilerini kötülemektedirler. Bütün bunlar, çoğu kez *Kalaha Yuga* (Kargaşalık Çağı) olarak bilinen *Kali Yuga'*nın etkisidir. İnsanın doğası ilahidir; fakat *dussanga* (kötü arkadaş) yüzünden kötüye dönüşür. İşte bu nedenle kadim zamanlarda bilgeler ve medyumlar *satsanga* yoluyla asil nitelikleri geliştirmek için çaba göstermişlerdir.

Bu gün her yer değersiz literatürle doludur. Her nereye bakarsanız, bilhassa gençler olmak üzere insanların kötü kitaplar okuyarak zihinlerini kirlettiklerini görürsünüz. Gençlerin her zaman, Pazar günleri ve tatillerde kütüphanelere gittiklerini belki de gözlemlemişsinizdir. Kötü kitapları araştırırlar ve onları derin bir ilgiyle okurlar. Bu körpe zihinler için bu kötü kitaplar çok heyecan vericidir. Böylece gençler kötü arkadaş yüzünden kendilerini heba ederler. Bu çeşit çocukları dünya üzerinde hiçbir güç değiştiremez. Hatta Allah dahi değiştiremez. Ancak insan içine dönerek davranışlarını gözlemleyip transformasyon için çaba sarfetmedikçe, kötü arkadaşlarla bir olmakta devam edecektir.

Bir insanın karakteri ve davranışı çok önemlidir. Eğer bunlar olumlu ise, insan doğru yolda olduğundan emin olabilir. Yüksek maaş ve yüksek mevki sahibi olmak için yüksek akademik dereceler almanın hiçbir faydası yoktur. Bunlar ne kadar zaman devam edebilir ki? Öbür yandan bunlar, bazen insanı sıkıntıya dahi sokabilirler.

Yad bhavam tad bhavati (duyular nasılsa sonuç da öyle olur) deyimine uygun olarak, insanın asil düşünceler ve duyular geliştirmesi

gerekir. İnsan, kalbinde dönüşüm yaratacak ve ruhunu yükseltecek iyi kitapları okumalıdır.

Ekseriya gençlerin kütüphaneye giderek derin çalışmalar yaptıklarını görürsünüz. Acaba ne gibi kitapları çalışıyorlar? Kapakları iyi bir şekilde kamofulaj yapılmış kötü kitapları okumaktadırlar. Kapağını çıkarıp içine baktığınız vakit, değersiz şeylerle ve kötü resimlerle dolu olduğunu görürsünüz. Bu gibi öğrencilere karşı çok sert hareket etmelisiniz. Hiçkimse göründüğü gibi kabul edilemez. Dış görünüşte, sanki çok masumlarmış gibi konuşurlar. Fakat hiç dikkati çekmeden kötü faaliyetlerde bulunurlar. Kadim zamanların *Gurukula* sisteminin aksine olarak günümüzdeki öğrenciler kötü davranışlarda bulunmaktadırlar. Öğretmenlerinin kendilerinde bir transformasyon yaratmaya çalışmalarına rağmen, onlar yine kötü niteliklerini tezahür ettirmeye devam ederler. Bu günkü eğitim kurumlarında öğrencilerin, öğretmenlere tecavüz ettiklerini görmek bir sürpriz değildir. Çok sayıda öğrenci, kendilerinin geçimlerini sağlayan kimselerde kusur bulmaktadırlar. Kendilerini doyuran eli yok etmek için bir an dahi tereddüt etmeyen öğrenciler de var. İşte günümüzdeki öğrencilerin kalitesi bu durumda. Onları yükseltmek için, öğretmenlerinin yaptıkları gayreti takdir etmemektedirler.

Bir öğrenciden beklenen nitelikler nelerdir?

Öğrenciler kendilerine
iyi karakter,
hakikat, içten bağlılık,
disiplin ve görev
gibi kutsal nitelikleri
bahşedecek bir eğitimi sürdürmelidirler.

(Telegu dilinde bir Şiir)

Ancak bu nitelikleri geliştirebilen öğrencilere gerçek anlamda öğrenci denebilir. Bu prensiplere aykırı hareket edenler ise öğrenci değil aptaldırlar. Bu gibi insanlarla arkadaşlık yapmamalısınız. Ne de onlara aptal diyerek öfkelerini kazanmalısınız. Onlarla olan ilişkilerinizde nötr olun. Dünyanın takdir edeceği kendi iyi niteliklerinizi sürdürün. Herkesi sevin. Hakikatte sevgi eğitimin en önemli veçhesidir. İnsana bencilsiz sevgi metodunu öğreten kimse, gerçek Guru'dur. Bunu yapabilecek bazı öğretmenler vardır.

Öğrencilere iyi nitelikleri öğretmek ve sevgiyi aşılıyabilmek amacıyla Sathya Sai Eğitim Kurumlarını tesis ettim. Kütüphanemizde tek bir kötü kitap olmadığını söylersem bunda abartmış olmam. Bizim öğrencilerimiz çok iyi öğreciler. Kötü arkadaşlarla bir olmazlar.

Tatil yapmak üzere evlerine gittikleri vakit orada çok uzun kalmak istemezler. Bazen anneleri, "Oğlum! Brindavan veya Puttaparthi'de tam bir

yıl kaldın. Lezzetli ve acılı/baharatlı yemek yemeye fırsatın olmadı. Şimdi ben sana hoşuna gidecek yemekleri hazırlıyacağım," diyebilirler.

Bizim çocuklarımız, "Anne! Sizler de böyle rajasik (heyecan yaratacak) yemekleri yememelisiniz. Bunlar sağlıklı değiller," diye cevap verirler.

Yiyecek nasıl ise baş da (düşünceler) öyle olur. Böylece yiyecek ve baş bir arada olunca insanlar Allah'ı unuturlar. Bu bakımdan yemek alışkanlıklarınızı değiştirmeyin. Sathwic (saf) bir diyeti takip edin. Bol miktarda yeşil yapraklı sebzeleri yiyin. Yiyecek ve başınız hususunda ancak bu gibi alışkanlıklarınızı idame ettirdiğiniz takdirde iyi huylu bir birey olabilirsiniz.

Dışarıdaki insanların Sri Sathya Sai Eğitim Kurumlarında okuyan öğrencilerden büyük şeyler beklediklerini biliyorsunuz. Öğrenciler bizim hostellerimizde kaldıkları müddetçe iyi davranışlar ve [Tanrıya] bağlılıklarını sergilemektedirler. Fakat kurumların kapısından dışarı çıktıkları anda kötüleşiyorlar. Bu böyle olmamalıdır. Buradaki hostelde veya dışarıda, her nerede olursanız olun davranışlarınızın iyi olmasına dikkat etmelisiniz. Bizim öğrencilerimizin davranışları hakkında hiç şüphem yok. Onların hepsi de iyi çocuklar. Bizim öğrencilerimizin iyi olmaya devam etmelerini ve başkalarına örnek olmalarını bütün samimiyetimle temenni ederim.

Hepinizi kutsayarak Diskuruma son veriyorum.

*****